

บทที่ 1

บทนำ

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้ยุติลง แทบทุกประเทศในโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในแถบยุโรป ได้รับความเสียหายอย่างมากจากผลของสงคราม จึงได้เกิดความคิดในการที่จะให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อช่วยกันฟื้นฟูเศรษฐกิจของโลก ภายหลังได้มีการตกลงกันจัดตั้งองค์การหลักขึ้นมา 3 องค์การเพื่อดูแลให้โครงการฟื้นฟูต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีระบบ องค์การต่าง ๆ ดังกล่าวได้แก่

1. ธนาคารโลก (World Bank) เพื่อจัดสรรเงินกู้และให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่โครงการฟื้นฟูต่าง ๆ

2. กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund - IMF) ช่วยดูแลด้านปริวรรตเงินตราต่างประเทศให้มีเสถียรภาพ เพื่อเป็นการช่วยสนับสนุนการค้าระหว่างประเทศ

3. ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariffs and Trade-GATT) หรือที่รู้จักกันในนามของ แกดต์ เป็นองค์การที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมระบบการค้าของโลกให้ดำเนินไปโดยเสรี ภายใต้กฎเกณฑ์ที่ชัดเจนและยุติธรรมโดยมุ่งลดการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนี้ระบบการกีดกันทางการค้าโดยส่วนร่วมแล้วยังคงไม่เป็นผลดีต่อฝ่ายใด

ในปัจจุบันได้มีการตั้งเขตการค้ากลุ่มต่าง ๆ (Trade Block Zone) เช่นกลุ่มประชาคมยุโรป (EC), อีอาฟตา (AFTA), นีอาฟตา (NAFTA) ซึ่งเป็นนโยบายเศรษฐกิจแบบป้องกันตนเองนับแต่ปี พ.ศ. 2523 (1980) เป็นต้นมา โครงสร้างการค้าระหว่างประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยมูลค่าการค้าบริการ เช่น ธุรกิจการเงิน การธนาคาร ธุรกิจประกันภัย การขนส่ง การท่องเที่ยว การโทรคมนาคม การก่อสร้างและวิศวกรรม ตลอดจนธุรกิจที่เกี่ยวกับอาชีพอิสระต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งมีสัดส่วนมากกว่า 1 ใน 3 ของมูลค่าการค้ารวมของโลก และในสมัยประธานาธิบดีเรแกน สหรัฐอเมริกามีรายได้จากการขายบริการ (Trade in Services) ประมาณ 3 เท่าตัวของรายได้ที่ได้จากการขายสินค้า (Trade in Goods)

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจเปิด การค้าระหว่างประเทศจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นกลไกที่ใช้สำหรับการพัฒนาและนำมาซึ่งความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ตลอดจนช่วยผลักดันและสนับสนุนให้เศรษฐกิจโดยส่วนรวมขยายตัวอย่างรวดเร็ว ตลอดช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ในปัจจุบันมูลค่าการค้าระหว่างประเทศของไทยมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 70 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภายในประเทศ โดยในช่วงปี พ.ศ. 2530-2534 มีอัตราการขยายตัวประมาณร้อยละ 30 ต่อปี

แกตต์ (GATT) คือข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariffs and Trade) มีวัตถุประสงค์ให้การค้าดำเนินไปอย่างเสรีและตามกฎหมายระหว่างประเทศ ข้อตกลงของแกตต์มีผลเป็นสนธิสัญญาหลายฝ่ายผูกพันคู่สนธิสัญญา ขณะเดียวกันแกตต์มีฐานะเป็นองค์การระหว่างประเทศด้วย และอัตราส่วนของการค้าระหว่างประเทศจำนวน 3 ใน 5 ส่วน ของโลกขึ้นอยู่กับแกตต์ วัตถุประสงค์ของแกตต์คือ ทำให้การค้าของโลกเป็นไปโดยเสรีตลอดจนขจัดอุปสรรคทางการค้า ตลอดจนขจัดอุปสรรคทางการค้า ในขณะเดียวกันประเทศที่พัฒนาแล้ว ได้พยายามนำหัวข้อเรื่องการค้าบริการมาผูกพันกับแกตต์ และในฐานะที่ประเทศไทยจำเป็นต้องพึ่งพา

ตลาดของประเทศที่พัฒนาแล้ว สำหรับการส่งออกจึงจำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการเจรจาการค้าบริการซึ่งจะมีผลกระทบต่อการค้าบริการภายในประเทศ ตลอดจนการค้าสินค้าซึ่งไม่อาจแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันบริษัทประกันวินาศภัยต่างชาติ ได้พยายามจะเข้ามาดำเนินธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย ทั้งนี้โดยอาศัยเรื่องการค้าระหว่างประเทศมาต่อรอง ประกอบกับแนวความคิดเรื่องการค้าเสรีได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรง ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิเคราะห์ถึงผลกระทบของเปิดเสรีการค้าบริการด้านประกันวินาศภัยให้ถ่องแท้ และกระตุ้นให้ประกอบการธุรกิจประกันวินาศภัยภายในประเทศเข้าใจในสถานการณ์รอบด้าน และเตรียมพร้อมที่จะต้องเผชิญกับคู่แข่งจากต่างชาติในอนาคต

1.2 สมมติฐาน

สมมติฐานในการศึกษาวิทยานิพนธ์นี้คือ การเปิดเสรีทางการค้าบริการจะเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจประกันวินาศภัยของประเทศไทย

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อชี้ให้เห็นถึงผลของการเปิดเสรีการค้าบริการในธุรกิจประกันวินาศภัย ที่มีต่อภาคเอกชนและภาครัฐบาล

1.4 วิธีการวิจัยและขอบเขตการวิจัย

1. วิธีวิจัย เป็นการวิจัยจากหนังสือ วารสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2. ขอบเขตการวิจัย เป็นการวิจัยจากข้อมูลภายในประเทศ และร่างข้อตกลงของการเจรจา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากวิทยานิพนธ์

1. เพื่อที่จะได้เข้าใจอย่างชัดเจนถึงผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าบริการธุรกิจประกันวินาศภัย และเตรียมตัวเพื่อปรับตัวเองให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาของการแข่งขันด้านธุรกิจประกันวินาศภัยจากประเทศที่พัฒนาแล้ว

2. ได้ทราบถึงปัญหาข้อจำกัดของกฎหมาย และปรับปรุงให้สอดคล้องให้เอื้ออำนวยต่อผู้ประกอบการธุรกิจประกันวินาศภัยภายในประเทศ ในการที่จะพัฒนาและเตรียมตัวสำหรับการเปิดเสรีการค้าบริการของธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศไทย